

31986R4057

L 378/14

SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA

31.12.1986.

UREDBA VIJEĆA (EEZ) br. 4057/86**od 22. prosinca 1986.****o nepravедnoj praksi određivanja cijena u pomorskom prometu**

VIJEĆE EUROPSKIH ZAJEDNICA,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske ekonomske zajednice, a posebno njegov članak 84. stavak 2.,

uzimajući u obzir nacrt Uredbe koji je podnijela Komisija,

uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta ⁽¹⁾,

uzimajući u obzir mišljenje Gospodarskog i socijalnog odbora ⁽²⁾,

budući da postoji razlog za vjerovati, između ostalog, na temelju informacijskog sustava koji je uspostavljen Odlukom Vijeća 78/774/EEZ ⁽³⁾, da je sudjelovanje vlasnika brodova Zajednice u tržišnom natjecanju u međunarodnom linijskom brodarstvu pogođeno određenom nepravедnom praksom linijskih brodara trećih zemalja;

budući da je struktura brodarstva Zajednice takva da bi se prema potrebi odredbe ove Uredbe trebale također primijeniti na državljane država članica izvan Zajednice, ili na broderske kompanije za prijevoz tereta s poslovnim nastanom izvan Zajednice, te pod nadzorom državljana država članica, ako su njihovi brodovi registrirani u jednoj državi članici u skladu s njezinim zakonodavstvom;

budući da se ova nepravедna praksa sastoji od stalnog plaćanja vozarine za prijevoz odabrane robe, čiji su stavovi niži od najnižih vozarinskih stavova koju za istu robu plaćaju etablirani i reprezentativni vlasnici brodova;

budući da je ovakvu praksu određivanja cijena putem nekomercijalnih povlastica omogućila država koja nije članica Zajednice;

budući da bi Komisija trebala imati sposobnost poduzimanja mjera pravne zaštite protiv ove prakse određivanja cijena;

budući da nisu dogovorena međunarodna pravila o tome što je nepravедna cijena na području pomorskog prometa;

budući da bi stoga, za utvrđivanje postojanja nepravédne prakse određivanja cijena trebalo donijeti propise o odgovarajućem

načinu izračunavanja; budući da za izračun „uobičajenog vozarinskog stava” treba uzeti u obzir usporedni stav koju stvarno naplaćuju etablirane i reprezentativne kompanije koje prometuju unutar ili izvan konferencija, ili s drukčije sastavljenim stavom na temelju troškova usporednih kompanija uvećanih za razumnu maržu profita;

budući da bi trebalo utvrditi odgovarajuće čimbenike koji su bitni u određivanju štete;

budući da je potrebno utvrditi postupke koji bi omogućili onome, koji postupa u ime brodarka Zajednice koji smatraju da ih nepravédna praksa određivanja cijena oštećuje ili ugrožava, da podnese zahtjev za pokretanje postupka; budući da je potrebno razjasniti da u slučaju povlačenja zahtjeva, postupak se može ali ne mora okončati;

budući da treba postojati suradnja između država članica i Komisije u pogledu informacija o postojanju nepravédne prakse određivanja cijena i posljedično nastale štete, i u pogledu naknadnog razmatranja ovog pitanja na razini Zajednice; budući da bi se u tom smislu trebale održati savjetovanja u Savjetodavnom odboru;

budući da je potrebno utvrditi jasna pravila istražnog postupka, posebno prava i obveza tijela Zajednice i zainteresiranih strana, i uvjeta prema kojima zainteresirane strane mogu imati pristup informacijama i zatražiti da ih se obavijesti o glavnim činjenicama i razmatranjima na temelju kojih se namjerava predložiti da se uvede kompenzacijska pristojba;

budući da bi se nepravédne prakse određivanja cijena destimulirale, ali bez sprečavanja, ograničavanja ili narušavanja konkurentnosti cijena od strane nekonferencijskih linijskih brodara, pod uvjetom da rade na pošten i komercijalan način, a u slučajevima u kojima utvrđene činjenice pokazuju da postoji nepravédna praksa i šteta, potrebno je predvidjeti mogućnost uvođenja kompenzacijskih pristojbi iz posebnih razloga;

budući da je bitno utvrditi zajednička pravila za primjenu ovih pristojbi, kako bi se osigurala njihova propisna i jedinstvena naplata, budući da se prema vrsti ovih pristojbi ova pravila mogu razlikovati od onih za naplatu uobičajenih uvoznih pristojbi;

budući da treba predvidjeti otvorene i pravédne postupke za preispitivanje poduzetih mjera i za ponovno pokretanje istrage ako to okolnosti zahtijevaju;

⁽¹⁾ SL C 255, 15.10.1986., str. 169.

⁽²⁾ SL C 344, 31.12.1985., str. 31.

⁽³⁾ SL L 258, 21.9.1978., str. 35.

budući da bi trebalo pokrenuti odgovarajuće postupke za razmatranje zahtjeva o povratu kompenzacijskih pristojbi,

DONIJELO JE OVU UREDBU:

Članak 1.

Cilj

Ovom se Uredbom utvrđuje postupak protiv nepravedne prakse određivanja cijena od strane pojedinih vlasnika brodova trećih zemalja u međunarodnom teretnom linijskom brodarstvu, koji ozbiljno remete mehanizam vozarina na određenoj liniji prema, od ili unutar Zajednice, i uzrokuju ili postoji opasnost da će uzrokovati znatnu štetu vlasnicima brodova Zajednice koji posluju na ovoj liniji i interesima Zajednice.

Članak 2.

U odgovoru na nepravednu praksu određivanja cijena navedenu u članku 1. koja uzrokuje tešku štetu, Zajednica može primijeniti kompenzacijsku pristojbu.

Samo opasnost od znatne štete može dovesti do ispitivanja u smislu članka 4.

Članak 3.

Za potrebe ove Uredbe:

- (a) „vlasnik broda treće zemlje” znači brodarske kompanije za linijski prijevoz tereta koje nisu navedene pod (d);
- (b) „nepravedna praksa određivanja cijena” znači kontinuirano naplaćivanje vozarina na posebnoj brodskoj liniji prema, iz ili unutar Zajednice za odabranu ili svu robu, čiji su vozarinski stavovi niži od uobičajenih vozarinskih stavova naplaćenih najmanje tijekom šest mjeseci, ako su ove niže vozarine omogućene činjenicom da zainteresirani vlasnici brodova uživaju nekomercijalne povlastice dodijeljene od strane države koja nije članica Zajednice;
- (c) „uobičajeni vozarinski stav” se određuje vodeći računa o:
 - i. usporednom stavu koji se stvarno naplaćuje u uobičajenom pomorskom prijevozu za slične usluge na istoj ili usporedivoj liniji od strane etabliranih i reprezentativnih kompanija koje ne uživaju povlastice pod (b);
 - ii. ili drukčije izvedenom stavu koji se određuje na temelju troškova usporedivih kompanija koje ne uživaju povlastice pod (b) uvećanih za razumnu maržu profita. Ovaj će se trošak izračunati na temelju svih fiksnih i

varijabilnih troškova koji su nastali u uobičajenom tijeku brodarskog poslovanja, uvećan za razuman iznos režijskih troškova;

(d) „vlasnici brodova Zajednice” znači:

- sve brodarske kompanije za prijevoz tereta osnovane u skladu s Ugovorom države članice Zajednice,
- državljeni država članica s poslovnim nastanom izvan Zajednice ili brodarske kompanije za prijevoz tereta osnovane s poslovnim nastanom izvan Zajednice i pod nadzorom državljana država članica, ako su njihovi brodovi registrirani u državi članici u skladu s njezinim zakonodavstvom.

Članak 4.

Ispitivanje štete

1. Ispitivanje štete obuhvaća sljedeće čimbenike:

- (a) vozarine koje nude konkurenti vlasnika brodova Zajednice na predmetnoj liniji, posebno kako bi odredili da li su značajno niže od uobičajene vozarine ponuđene od strane vlasnika brodova Zajednice, vodeći računa o razini ponuđene usluge od strane svih zainteresiranih kompanija;
- (b) utjecaj gornjeg čimbenika na vlasnike brodova Zajednice kao što je naznačeno trendovima u broju gospodarskih pokazatelja, kao što su:
 - uplovljavanja/isplovljavanja,
 - korištenje kapaciteta,
 - zaključenje prijevoza tereta,
 - tržišni udio,
 - vozarine (to znači snižavanje vozarina ili sprečavanje porasta vozarina što bi inače bio slučaj),
 - profiti,
 - povrat kapitala,
 - ulaganja,
 - zapošljavanje.

2. U slučaju navodne opasnosti od štete, Komisija također može ispitati da li se dogledno određena situacija mogla razviti u stvarnu štetu. U tom se pogledu također mogu uzeti u obzir čimbenici kao što su:

- (a) povećanje tonaže raspoređene na brodskoj liniji ako postoji konkurencija sa vlasnicima brodova Zajednice;
- (b) raspoloživi kapacitet ili koji će u buduću biti na raspolaganju u zemlji stranih vlasnika brodova i opseg do kojeg

će se koristiti tonaža kao rezultat kapaciteta na brodskoj liniji navedenoj pod (a).

3. Šteta prouzročena drugim čimbenicima, koji pojedinačno ili u kombinaciji također nepovoljno utječu na vlasnike brodova Zajednice, ne smije se pripisati predmetnoj praksi.

Članak 5.

Pritužba

1. Svaka fizička ili pravna osoba ili svako udruženje koja nema pravnu osobnost koja djeluje u ime brodarstva Zajednice, a smatra se oštećenim ili ugroženim nepravdom praksom određivanja cijena, može podnijeti pritužbu pisanim putem.

2. Pritužba sadržava dostatan dokaz o postojanju nepravde prakse i proizašle štete.

3. Pritužba se može podnijeti Komisiji ili državi članici koja ju prosljeđuje Komisiji. Komisija šalje državi članici presliku svake pritužbe koju zaprimi.

4. Pritužba se može povući; u tom slučaju se postupak može okončati, osim ako takvo okončanje ne bi bilo u interesu Zajednice.

5. Ako je nakon savjetovanja očigledno da pritužba ne pruža dostatan dokaz o opravdanosti pokretanja istrage, o tome se obavješćuje podnositelja pritužbe.

6. Ako nije podnesena pritužba, a država članica posjeduje dostatne dokaze o nepravdom praksi određivanja cijena i o proizašloj šteti za vlasnike brodova Zajednice, ona Komisiji odmah dostavlja te dokaze.

Članak 6.

Savjetovanja

1. Sva savjetovanja predviđena ovom Uredbom održavaju se u Savjetodavnom odboru koji se sastoji od predstavnika svake države članice s predstavnikom Komisije kao predsjedateljem. Savjetovanja se bez odlaganja održava na zahtjev države članice ili na inicijativu Komisije.

2. Odbor se sastaje na saziv predsjedatelja. On državama članicama bez odlaganja dostavlja sve bitne informacije.

3. Ako je potrebno, savjetovanja mogu biti samo u pisanom obliku, u ovom slučaju Komisija obavješćuje države članice i

određuje razdoblje u kojemu imaju pravo izraziti mišljenje ili zatražiti usmeno savjetovanje.

4. Savjetovanja posebno obuhvaćaju:

(a) postojanje nepravde prakse određivanja cijena i njihov iznos;

(b) postojanje štete i njezin opseg;

(c) uzročnu vezu između nepravde prakse određivanja cijena i štete;

(d) mjere koje su u danim okolnostima potrebne za sprečavanje ili ispravljanje štete prouzročene nepravdom praksom određivanja cijena i načinima primjene ovih mjera.

Članak 7.

Pokretanje i nastavak istrage

1. Ako je nakon savjetovanja očigledno da postoje dostatni dokazi o opravdanosti pokretanja postupka, Komisija odmah:

(a) objavljuje pokretanje postupka u *Službenom listu Europske zajednice*; ova objava navodi ime i državu podrijetla stranog vlasnika broda, daje kratak pregled zaprimljenih informacija, i određuje da se sve bitne informacije dostave Komisiji; određuje razdoblje u kojemu zainteresirane strane mogu obznani svoja stajališta pisanim putem i zatražiti usmeno saslušanje od strane Komisije u skladu sa stavkom 5.;

(b) javlja vlasnicima brodova, krcateljima i špediterima za koje Komisija zna da su zainteresirani, i tužiteljima;

(c) vodi istragu na razini Zajednice u suradnji s državama članicama; ova istraga obuhvaća nepravdu praksu određivanja cijena i proizašle štete i obavlja se u skladu sa stavcima od 2. do 8.; istraga nepravde prakse određivanja cijena uobičajeno obuhvaća razdoblje od najmanje šest mjeseci neposredno prije pokretanja postupka.

2. (a) Komisija prema potrebi traži sve informacije koje smatra potrebnima i pokušava provjeriti ovu informaciju s vlasnicima brodova, agentima, krcateljima, špediterima, konferencijama, udruženjima i drugim organizacijama, pod uvjetom da zainteresirani poduzetnici i organizacije daju svoj pristanak.

(b) Ako je potrebno, Komisija nakon savjetovanja vodi istragu u trećim zemljama pod uvjetom da ju odobre

dotična poduzeća, a službeno obaviještena vlada zainteresirane države ne prigovori. Komisiji pomažu dužnosnici država članica koji to zatraže.

3. (a) Komisija može zatražiti od država članica:
- da pružaju informacije,
 - da obave sve potrebne provjere i nadzor, posebno nad krcateljima, špediterima, vlasnicima brodova Zajednice i njihovim agentima,
 - da obave istragu u trećim zemljama pod uvjetom da ju odobre dotična poduzeća, a da službeno obaviještena vlada zainteresirane države ne prigovori.
- (b) Države članice poduzimaju sve potrebne mjere za provedbu zahtjeva Komisije. One Komisiji šalju tražene informacije zajedno s rezultatima svih provedenih nadzora, provjera ili istraga.
- (c) Ako su ove informacije od općeg interesa ili ako je prijenos zatražila država članica, Komisija ih šalje državi članici pod uvjetom da nisu povjerljive, u ovom se slučaju dostavlja sažetak koji nije tajan.
- (d) Dužnosnici Komisije ovlašteni su pomagati dužnosnicima država članica u obavljanju dužnosti, na zahtjev Komisije ili države članice.
4. (a) Tužitelj i zainteresirani krcatelji i vlasnici brodova mogu pregledati sve informacije koje je jedna od strana iz istražnog postupka dostavila Komisiji, koje se razlikuju od internih dokumenata koje su pripremila tijela Zajednice ili njezine države članice, pod uvjetom da su bitne u obrani njihovih interesa i nisu povjerljive prirode u smislu članka 8., a Komisija ih koristi u istrazi. Zainteresirane osobe će radi toga uputiti pisani zahtjev Komisiji i navesti tražene informacije.
- (b) Vlasnici brodova koji su pod istragom i tužitelji mogu zahtijevati informacije o ključnim činjenicama i razmatranjima na temelju kojih se namjerava preporučiti uvođenje kompenzacijskih pristojbi.
- (c) i. Zahtjevi o informacijama u skladu s točkom (b):
- upućuju se pisanim putem Komisiji,
 - naznačuju posebna pitanja o kojima su informacije zatražene.
- ii. Informacije se mogu dati usmenim ili pisanim putem, prema tome što Komisija smatra

potrebnim. One neće dovoditi u pitanje naknadne odluke koje bi donosilo Vijeće. S povjerljivim se informacijama mora postupati u skladu s člankom 8.

iii. Informacije se obično daju najkasnije 15 dana prije nego što Komisija podnese prijedlog mjera u skladu s člankom 11. Predstavke podnesene nakon što su informacije predane mogu se uzeti u razmatranje samo ako su zaprimljene u roku koji Komisija utvrđuje za svaki slučaj posebno, koji iznosi najmanje 10 dana vodeći računa o hitnosti predmeta.

5. Komisija može saslušati zainteresirane strane. One se saslušavaju ako su, u roku koji je propisan u obavijesti objavljenoj u *Službenom listu Europskih zajednica*, podnijele zahtjev pisanim putem za saslušanje i dokazale da su zainteresirane strane, na koje bi mogao utjecati rezultat postupka te da postoje posebni razlozi za njihovo usmeno saslušanje.

6. Povrh toga, Komisija na zahtjev daje mogućnost sastajanja izravno zainteresiranim stranama, kako bi mogle iznijeti suprotstavljena mišljenja i argumente. Na taj način Komisija vodi računa o potrebi očuvanja povjerljivosti informacija i o potrebama stranaka. Nijedna strana nema obvezu prisustvovanja sastanku, a zbog izostanka neće biti stavljena u lošiji položaj.

7. (a) Ovaj članak ne onemogućava Vijeće da donese privremene zaključke ili hitno primijeni mjere.

(b) Ako jedna zainteresirana strana odbije pristup informacijama, ili ih na drugi način ne pruži u razumnom roku ili bitno ometa istragu, pozitivni ili negativni se zaključci mogu donijeti na temelju raspoloživih podataka.

8. Postupci o praksi nepravednog određivanja cijena nisu prepreka carinjenju robe na kojoj su primijenjene predmetne vozarine.

9. (a) Istraga se zaključuje njezinim završetkom ili postupkom u skladu s člankom 11. U pravilu se zaključuje u roku godine dana od pokretanja postupka.

(b) Postupak je zaključen završetkom istrage bez namećanja pristojbi i bez preuzimanja obveza, ili po isteku ili ukidanju ovih pristojbi, ili istekom obveza u skladu s člancima 14. ili 15.

Članak 8.

Povjerljive informacije

1. Informacije dobivene provedbom ove Uredbe mogu se koristiti samo u svrhu za koju su zatražene.

2. (a) Vijeće, Komisija i države članice te njihovi dužnosnici ne smiju otkrivati informacije dobivene provedbom ove Uredbe za koje njihov davatelj zahtijeva povjerljivo postupanje, bez njegovog posebnog odobrenja.

(b) Svaki zahtjev za povjerljivim postupanjem sadrži razloge zbog kojih su informacije povjerljive i sažetak informacija koji nije povjerljiv ili izjavu o razlozima zbog kojih informacije nisu pogodne za sažetak.

3. Povjerljivim informacijama se u pravilu smatraju one čije bi otkrivanje moglo imati negativne posljedice za davatelja informacija ili njihov izvor.

4. Ako se ipak uspostavi da zahtjev za povjerljivosti nije opravdan, a davatelj informacija ih ne želi učiniti javnim ili odobriti njihovo otkrivanje u općem ili sažetom obliku, predmetne se informacije mogu zanemariti.

Informacije se također mogu zanemariti ako je zahtjev opravdan, a davatelj informacija ne želi dostaviti sažetak koji nije povjerljiv, pod uvjetom da se informacije mogu sažeti.

5. Ovaj članak ne sprečava da tijela Zajednice otkriju opće informacije, a posebno razloge na kojima se temelje odluke donesene primjenom ove Uredbe, ili da otkriju dokaze na koje se pozivaju, ako bi u sudskim postupcima trebalo obrazložiti argumente. Objavljivanjem informacija voditi se računa o legitimnim interesima zainteresiranih strana kako njihove poslovne tajne ne bi bile objavljene.

Članak 9.

Okončanje postupka ako su zaštitne mjere nepotrebne

1. Ako se nakon savjetovanja ispostavi da su zaštitne mjere suvišne, a savjetodavni odbor naveden u članku 6. stavku 1. ne uputi prigovor, postupak se okončava. U svim ostalim slučajevima Komisija odmah dostavlja Vijeću izvješće o rezultatima

savjetovanja zajedno s prijedlogom za okončanje postupka. Postupak prestaje, ako Vijeće u roku od mjesec dana ne donese drukčiju odluku kvalificiranom većinom.

2. Komisija obavješćuje poznate zainteresirane strane i objavljuje okončanje postupka u *Službenom listu Europskih zajednica* navodeći ključne zaključke sa sažetkom ili argumente.

Članak 10.

Obveze

1. Ako su tijekom istrage ponuđene obveze koje Komisija nakon savjetovanja procijeni prihvatljivima, istraga može prestati bez nametanja kompenzacijskih pristojbi. Osim u izuzetnim okolnostima, obveze se ne mogu ponuditi nakon isteka razdoblja tijekom kojega se mogu podnijeti predstavke u skladu s člankom 7. stavkom 4. točkom (c) podtočkom iii. O prestanku se odlučuje u skladu s postupkom utvrđenim u članku 9. stavku 1., a informiranje i objavljivanje priopćenja provode se u skladu s člankom 9. stavkom 2.

2. Obveze navedene u stavku 1. su obveze kojima su stavovi izmijenjeni u mjeri koja, na zadovoljstvo Komisije, ukida nepravdnu praksu određivanja cijena ili njezine štetne učinke.

3. Komisija može predložiti obveze, ali činjenica da obveze nisu ponuđene ili poziv da se ponude nije prihvaćen ne dovodi u pitanje razmatranje predmeta. Ipak, nastavak nepravdne prakse određivanja cijena može se smatrati dokazom da će se opasnost od nastanka štete vjerojatno ostvariti.

4. Ako su obveze prihvaćene, istraga o šteti okončava se ako nakon savjetovanja Komisija tako odluči ili ako to zatraže zainteresirani vlasnici brodova Zajednice. U ovom slučaju, ako nakon savjetovanja Komisija odluči da pravo nije povrijeđeno, obveze automatski prestaju. Ipak, ako se zaključi da ne postoji opasnost nastanka štete prvenstveno zbog postojanja obveze, Komisija može zatražiti da se nastavi s provedbom obveza.

5. Komisija može zatražiti od svake strane koja je prihvatila obvezu da povremeno dostavlja informacije bitne za ispunjenje ovih obveza i da dopusti provjeru odnosnih podataka. Neispunjenje ovih zahtjeva smatra se kršenjem obveze.

Članak 11.**Kompenzacijske pristojbe**

U slučaju da istraga otkrije nepravednu praksu određivanja cijena, da je ona prouzročila štetu i da interesi Zajednice nalažu nužnost intervencije Zajednice, Komisija, nakon savjetovanja propisanih člankom 6., predlaže Vijeću određivanje kompenzacijske pristojbe. Vijeće donosi odluku kvalificiranom većinom u roku od dva mjeseca.

Članak 12.

Pri donošenju odluke o kompenzacijskim pristojbama, Vijeće također vodi računa o pitanjima vanjske trgovinske politike i o interesima luka, te o pitanjima pomorske politike dotičnih država članica.

Članak 13.**Opće odredbe o pristojbama**

1. Kompenzacijske pristojbe za strane vlasnika brodova uvode se uredbom.

2. Ta uredba posebno navodi iznos i vrstu pristojbe, jednu ili više vrsta prevezene robe, ime i državu podrijetla predmetnog stranog vlasnika broda i razloge na kojima se temelji Uredba.

3. Iznos pristojbi ne prelazi razliku između plaćene vozarine i uobičajene vozarine određene u članku 3. točki (c). Ona će biti niža, ako bi ova niža pristojba mogla ukloniti štetu.

4. (a) Pristojbe se ne mogu nametnuti ni povećati s retroaktivnim učinkom, i primjenjuju se na prijevoz robe koja je utovarena ili istovarena u luci Zajednice nakon stupanja na snagu tih pristojbi.

(b) U slučaju da Vijeće ipak ustanovi da je obveza prekršena ili povučena, na prijedlog se Komisije mogu nametnuti kompenzacijske pristojbe za prijevoz robe koja je utovarena ili istovarena u luci Zajednice najduže 90 dana prije datuma primjene ovih pristojbi, izuzev, da se u slučaju prekršaja ili povlačenja obveze, ovaj se retroaktivni učinak ne može primijeniti na prijevoz robe koja je utovarena ili istovarena u luci Zajednice prije prekršaja ili povlačenja. Ove se pristojbe mogu izračunati na temelju utvrđenih činjenica prije prihvaćanja obveze.

5. Pristojbe naplaćuju države članice u obliku, prema stopi i prema drugim kriterijima utvrđenima pri određivanju pristojbi, i neovisno o carinama, porezima i drugim davanjima koja se uobičajeno nameću za uvoz prevezene robe.

6. Odobrenje za utovar ili istovar tereta u luci Zajednice može se uvjetovati davanjem garancije u iznosu pristojbi.

Članak 14.**Postupak nadzora**

1. Odredbe kojima se uvode kompenzacijske pristojbe i odluke o prihvatu obveza, ako je potrebno, predmet su nadzora u cijelosti ili djelomično. Ovaj se nadzor može pokrenuti na zahtjev države članice ili na inicijativu Komisije. Nadzor se također obavlja na zahtjev zainteresirane strane koja dostavlja dokaz o izmijenjenim okolnostima koji je dostatan da opravda potrebu nadzora, pod uvjetom da je protekla najmanje godina dana od završetka istrage. Ovi su zahtjevi upućeni Komisiji koja obavješćuje državu članice.

2. Ako je nakon savjetovanja očigledno da je nadzor opravdan, istraga se obnavlja u skladu s člankom 7., ako to okolnosti zahtijevaju. Ova obnova istrage sama po sebi ne utječe na mjere koje su u primjeni.

3. Ako je opravdano nadzorom, koji se obavlja sa ili bez obnove istrage, mjere se mijenjaju, stavljaju izvan snage ili ukidaju od strane institucija Zajednice koje su nadležne za njihovo donošenje.

Članak 15.

1. U skladu sa stavkom 2., kompenzacijske pristojbe i obveze prestaju nakon pet godina od datuma njihova stupanja na snagu ili zadnjih izmjena ili njihove potvrde.

2. Komisija u pravilu nakon savjetovanja i šest mjeseci prije isteka petogodišnjega razdoblja objavljuje obavijest u *Službenom listu Europskih zajednica* o predstojećem isteku predmetne mjere i prema saznanju obavješćuje zainteresirane vlasnike brodova. Ova obavijest utvrđuje rok u kojem zainteresirane strane mogu obznaniti svoja stajališta u pisanom obliku i zatražiti da ih Komisija sasluša u skladu s člankom 7. stavkom 5.

U slučaju da jedna zainteresirana strana pokaže da bi istek mjere ponovno izazvao štetu ili opasnost od štete, Komisija preispituje mjeru. Mjera ostaje na snazi do ishoda ovog preispitivanja.

U slučaju da u skladu s ovim člankom kompenzacijske pristojbe i obveze zastare, Komisija o tome objavljuje obavijest u *Službenom listu Europskih zajednica*.

Članak 16.

Povrat sredstava

1. Ako zainteresirani vlasnik broda može pokazati da naplaćena pristojba prelazi razliku između naplaćene i uobičajene vozarine navedene u članku 3. točki (c), višak iznosa se nadoknađuje.

2. Inozemni vlasnik može u skladu sa stavkom 1. Komisiji dostaviti zahtjev za nadoknadu. Zahtjev se dostavlja putem države članice na državnom području na kojem je prevezena roba utovarena ili istovarena i u roku od tri mjeseca od datuma na koji su nadležna tijela odredila iznos za naplatu kompenzacijskih pristojbi.

Država članica što je prije moguće proslijeđuje zahtjev Komisiji, sa ili bez mišljenja o njegovoj osnovanosti.

Komisija odmah obavješćuje ostale države članice i daje svoje mišljenje. Ako se države članice slažu s mišljenjem Komisije, ili u roku od mjesec dana ne dostave prigovor u tom pogledu, Komisija može odlučiti u skladu s navedenim mišljenjem. U svim ostalim slučajevima Komisija nakon savjetovanja odlučuje treba li i u kojoj mjeri odobriti zahtjev.

Članak 17.

Završne odredbe

Ova Uredba ne isključuje primjenu posebnih pravila koja su utvrđena sporazumima sklopljenim između Zajednice i trećih zemalja.

Članak 18.

Stupanje na snagu

Ova Uredba stupa na snagu 1. srpnja 1987.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 22. prosinca 1986.

Za Vijeće
Predsjednik
G. SHAW